Тема 13. Українські землі у складі Австрійської імперії наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст.

У складі Австрійської імперії перебували такі українські землі: <u>Східна Галичина,</u> <u>Північна Буковина, Закарпаття</u> (<u>Західна Україна)</u>. Австрійська імперія – багатонаціональна держава; абсолютна монархія, яку очолювали <u>імператори</u>, що були з династії <u>Габсбургів</u>.

Адміністративно-територіальний устрій Західноукраїнських земель

Східна Галичина та Північна Буковина входили до Королівства Галичини та Лодомерії, яке очолював австрійський ставленик. Королівство ділилося на намісництва. З <u>1849 р.</u> Буковина стала окремим округом у складі королівства. Закарпаття входило до складу Угорського королівства і ділилося на жупи. Ні Королівство Галичини та Лодомерії, ні Угорське королівство не були самостійними державами, а були адміністративно-територіальними одиницями Австрійської імперії.

Соціально-економічний розвиток Західної України

Західна Україна була відсталим <u>аграрним краєм</u>. У сільському господарстві панувало <u>екстенсивне землеробство</u>; застаріла техніка; малоземелля та безземелля селян; селянські повинності (кріпацтво, панщина, чинш, військова служба); розвиток садівництва, виноградарства, тваринництва, лісозаготівлі тощо. Промисловість розвивалася слабо, було задіяне лише 2% населення; переважання мануфактур (ручної праці); 30-40 рр. XIX ст. почався промисловий переворот; найактивніше розвивалася <u>нафтовидобувна</u> та <u>лісопереробна</u> промисловість; панування іноземного капіталу.

Антифеодальна боротьба

- найбільші селянські повстання були під проводом <u>Л. Кобилиці (1843 1844 рр.,</u> <u>1848-1850 рр.)</u> на <u>Буковині;</u>
- У <u>1831 р.</u> відбулися <u>«холерні бунти»</u> в <u>Закарпатті</u>. «Холерні бунти» це виступи селян Закарпаття, пов'язані з епідемією холери;
- у <u>20-30-ті рр. XIX ст</u>. набув поширення рух опришків під керівництвом **М.Штолюка**.

Українське національне відродження

- лідерство в національному відродженні мало греко-католицьке духовенство;
- У 1816 р. І.Могильницький у м. Перемешлі заснувавав Товариство грекокатолицьких священників.
- 20-30-ті рр. XIX ст. діє **Перемишльський культурно-освітній гурток** на чолі з єпископом **М. Левицьким**
- У <u>1833 р.</u> створений гурток <u>«Руська трійця» (М.Шашкевич, І.Вагілевич,</u>

<u>Я.Головацький)</u>. У <u>1837 р.</u> гурток видав альманах <u>«Русалка Дністровая»</u> - перша україномовна книга, видана на Західній Україні (конфіскований владою у м. Будапешт).

Західноукраїнські землі під час революції 1848-1849 рр. («Весна народів») в Австрійській імперії

15 березня 1848 р. австрійський імператор Фердинанд проголосив Конституцію. Влада імператора обмежувалася парламентом – **рейхстагом.**

<u>У квітні 1848 р.</u> скасовано **панщину** в Галичині, проте за поміщиками залишалися <u>сервітути</u> - право користуватися чужою власністю; на правах сервітуту селяни користувалися спільно з поміщиками лісами, луками, пасовиськами.

У <u>квітні 1848 р.</u> поляки Галичини організували у Львові <u>Центральну раду</u> народову (<u>ЦРН</u>), з метою відновити Польську державу. Поляки визнавали за українцями Галичини гілку українського народу. Під впливом ЦРН створюється <u>«Руський собор»</u> - організація полонізованої української шляхти, яка підтримувала поляків. До складу «Руського собору» входив **І.Вагілевич**.

У <u>травні 1848 р.</u> у Львові створено першу українську політичну організацію Галичини — <u>Головну Руську Раду (ГРР)</u>, яку очолили <u>Г.Яхимович</u> і М.Куземський. Метою ГРР було поділ Галичини на Західну (польську) та Східну (українську); запровадження української мови в освіті та державному діловодстві, рівноправ'я з поляками... ГГР видавала газету <u>«Зоря Галицька»</u>, заснувала видавництво <u>«Галицько-Руська матиця».</u>

У <u>червні 1848 р.</u> відбувся <u>Слов'янський з'їзд у Празі</u>, на якому відбулося визнання українців за окремий народ.

У <u>липні 1848 р.</u> розпочав роботу австрійський парламент **рейхстаг**, до якого входило 39 українців із 383 депутатів. Одним із депутатів був Л.Кобилиця. Українці домагалися розглянути питання про національно-територіальний поділ Галичини на Східну (українську) та Західну (польську). Але невдало.

У жовтні 1848 р. — відбувся собор руських учених у Львові, на якому утверджено єдину граматику української мови, висунуто вимогу впровадження рідної мови в усіх школах.

У жовтні 1848 р. у <u>Львівському університеті відкрито</u> <u>кафедру української</u> мови та літератури (перший завідуючий – Я.Головацький).

<u>1-2 листопада 1848 р.</u> відбулося збройне повстання у Львові, яке було придушене австрійськими військами.

У **березні 1849 р**. імператор розпустив парламент та скасував Конституцію разом із демократичними правами та свободами.

Листопад 1848 – квітень 1850 рр. – друге селянське повстання на **Буковині** на чолі із **Л. Кобилицею**.

Революція зазнала поразки!

Результати й наслідки революції

- скасування панщини;
- визнання існування в Галичини українського народу із власними національними потребами;
- уперше західні українці сформулювали свої політичні програми;
- уперше західні українці отримали досвід парламентської діяльності;
- Головна руська рада стала першою українською політичною організацією, яка проіснувала з **1848 р.** до **1851 р.**